

DE REDACTIE PRIVAAT VOOR LEESBARE WETBOEKEN

De burgers en beroepshalve de juristen, worden bedolven onder de overproductie van normatieve teksten en ... onze 7 wetgevers zijn nog niet aan 't werk op kruissnelheid. Dit verschijnsel van de kwantitatieve overlast van juridische teksten is al te gekend. Een ander aspect van die vele teksten is hun deficiëntie, de ontstentenis aan intrinsieke kwaliteit en duidelijkheid, waardoor de bruikbaarheid vermindert. Zeer dikwijls wordt deze kwaliteitsvermindering in de hand gewerkt bij opvolgende wijzigingen van grote wetteksten.

Treffende voorbeelden van deze soort tekortkomingen zijn te vinden in Boek I van het Burgerlijk Wetboek — het personen-, gezins- en familierecht — na de vele grote en kleine recente wijzigingen van de laatste jaren: zo worden in de artt. 232, tweede lid, 487 *bis* en 489 B.W. voor de krankzinnigheid verschillende begrippen gebruikt; alle rechtspractici van het echtscheidingsrecht kennen de ontstentenis van samenhang terzake de uitkering na echtscheiding bij de toepassing van de artt. 301, 306 en 305 *bis* B.W. Deze begripsverwarringen zijn het gevolg van niet gecoördineerde opvolgende wetswijzigingen.

Boek I vertoont nog belangrijke andere vormelijke en legistieke tekortkomingen: er zijn de vele niet meer ingevulde artikelen (234-272), naast andere, die opgedeeld zijn in zoveel paragrafen dat ze een gedrukte bladzijde beslaan (vb. artt. 350, 353, 358, 361 B.W.).

De coördinatie van bv. het ganse eerste boek van het B.W. kan gebeuren met toepassing van de wet van 16 juni 1961 betreffende de coördinatie en codificatie (waaromtrent in een recent wetsvoorstel voorgesteld wordt ze verplichtend te maken na een derde wijziging. (Zie Gedr. St. K. B.Z. 1989-90, 1154-1). De enkele aangehaalde voorbeelden bewijzen dat meer moet gebeuren: de teksten moeten herschreven worden. Nederland heeft die vernieuwing verwezenlijkt bij de invoering van het nieuwe boek I op 1 januari 1970. Het voorbeeld van Frankrijk is nog treffender: de bekende professor Jean Carbonnier heeft bijna alle recente wetten die boek I van de Code civil hebben gewijzigd — ongeveer even talrijk als in ons land — geschreven en herschreven. Vandaar niet alleen een goede coördinatie, maar ook duidelijke en leesbare teksten met een eenvormige

terminologie. De latere vereenvoudigingspogingen in het hoofdstuk echtscheiding die de toegankelijkheid tot de teksten moesten verhogen, ondernomen onder leiding van President Giscard d'Estaing zelf — en waarop hij zo fier is — zijn daarentegen geen succes gebleken (Zie Giscard d'Estaing, *Le pouvoir et la vie*. Cie. 12 1988, 210 e.v.): juridische teksten opstellen blijkt wel een werk te zijn voor juristen. Na de vele en fundamentele wijzigingen van Boek I. B.W. die de laatste jaren werden gerealiseerd is het bij ons aangewezen ten titel van proef door één persoon, een beslagen en taalvaardig jurist, dat wetboek te laten coördineren en herschrijven. Hetzelfde moet gebeuren voor de Franse tekst. De ene tekst zal dan wel niet de vertaling zijn van de andere, maar dat hoeft ook niet: het zullen na overleg, wel overeenstemmende teksten zijn.

De wetgever kan ten deze een interessant experiment opzetten, dat, bij wetslagen, uitgebreid kan worden in andere domeinen — het sociaal recht, het gerechtelijk privaatrecht, het institutioneel recht e.a.

Voor de gebruikers zou het een grote verbetering zijn over gecoördineerde en leesbare wetteksten te beschikken.

G. BAETEMAN